

Points to Ponder

הערות של רב יחיאל גרינהויז

יבמות דף קיא

1. The גמרא says that a קטנה is קנויה ואינה קנויה, while a חרשת is קנויה ומשויירת. Why can't it be that both are קנויה ומשויירת?
2. If we understand the a קטנה is קנויה ואינה קנויה, because she may be ממאן how can one קטנה'S יבום help for her צרה, maybe one would have been ממאן and not the other? (See אברתם).
3. On the משנה of חרשת וקטנה Rashi is גורס that even when he was על הקטנה and than in the חרשת he is פוסל the קטנה. This is despite the fact that a קטנה is קנויה קנויה so ואינה קנויה the קטנה should be fine, because we have a גזירה in case he does ביאה with the חרשת first. According to this reasoning why don't we have the same concern by a פקחת and a חרשת?
4. The משנה on ע"ב says that according to אלעזר ר' we teach the קטנה how to do מיאון. Is אלעזר ר' referring to all the previous cases, for example a חרשת וקטנה as well as a גדולה וקטנה?
5. The משנה writes that if the יבם is מודה that he didn't live with the יבמה even if it's after 12 months, we force him to do a חליצה. What's the אפילו? If he is מודה that he hasn't done יבום he still has the original obligation to do חליצה?

If you have any comments or suggestions please email me at

Ygrunhaus@gmail.com

לע"נ אבי מורי הרב יעקב בן ר' קיים משה יצחק ז"ל

לע"נ הרב צבי ליפא בן יחיאל ישראל זצ"ל